

A „Lopahinok” világát éljük. Bandor Éva Jászai Mari-díjas (Ranyevszkaja) és Tóth Tibor (Lopahin)

Szomorú komédia A Cseresznyéskertről

Számos olyan előadást vitt színre az elmúlt másfél évben a Komáromi Jókai Színház társulata, melyek méltán arattak osztatlan sikert a könnyedebb műfajok kedvelői között. Martin Huba A három nővér után szintén egy Csehov-darabbal, a Cseresznyéskertrrel tért vissza Komáromba, amely jelen előadás tanulsága szerint, inkább a színészeknek volt jutalom, mint a rendezőnek. Mit is jelent ez pontosabban?

A **Cseresznyéskert** az orosz drámaíró egyik legkomolyabb és legmélyebb műve, a karakterek végtelenül összetettek, s ezáltal a dráma több teret ad a színészeknek arra, hogy saját életükből és tapasztalataikból táplálkozzanak karakterük felépítésében. A hősök, már amennyire egyáltalán beszélhetünk erről, a 19. századvégi Oroszország ízigvérig valóságos emberei; emlékekkel, keserűséggel és vágyakkal, akárcsak a való életben. Természetesen ez egyfelől nyilvánvaló kihívás a színészek számára, hiszen nem csupán egy maszkról van szó, amelyet fel kell húzniuk, másfelől nagyszerű lehetőség is, hiszen többek között egy jó színészvezetéssel alkalmuk lehet arra, hogy megmutassák mélységeiket, és nem utolsó szempontból igazán emlékezetes alakítsanak. Ebből a nézőpontból a darab mondhatni remekül vizsgázott. **Bandor Éva Jászai Mari-díjas** Ranyevszkaja szerepében önmagában hozta az előadást. Dinamikus és erős alakítását ismét öröm volt nézni, a szerep kétség kívül az övé volt. **Tóth Tibor**, mint a kereskedő Lopahin, szintén meggyőző volt, akárcsak **Fabó Tibor Jászai Mari-díjas** Szimeon–Piscsik alakítása, s ugyan **Szabó Viktor e.h.** Trofimovként helytállt,

de nehéz volt nem **Ollé Eriket** keresni a szerepben; hiánya feltűnt. Meg kell jegyezni, amire szintén tudott példát felmutatni a darab, hogy Csehov egyetlen karakterét sem lehet rutinból vagy kissé félvállról hozni, mert azt a könnyelműséget mások is megsínylik. Továbbá, s bár ez koncepció kérdése is lehet, mégis kissé érthetetlen, hogy **Firszben (Németh István)**, aki egyébként a **Cseresznyéskert** tulajdonképpeni igazságait és lényegét a legjobban érti és kimondja, miért tolódi el a súlypont a tulajdonképpeni középpontjáról, és lesz a legcsönesebb, de az egyik legizgalmasabb és legbölcsebb Csehovi szereplőből pusztán szenilis és vén inas. Történik mindezt úgy, hogy **Németh István** erről bizonyosan mit sem tehet. Firsz nélkül az egész **Cseresznyéskert** bajban van, mint előadás, hiszen amennyiben őt nem értjük, nem marad számunkra más, mint egy cselekménymentes dráma az örökös

„Csehov egyetlen karakterét sem lehet rutinból vagy kissé félvállról hozni”

emberi sors öröklődéseivel, és nem mellékesen néhány kiemelkedő színészi alakítás. Mondjuk ezt annak ellenére, hogy bár értjük a dilemmát az anyagi és szellemi értékeket illetően, és világos, hogy a hűségnek, mint a darab alapmotívumának a kifejeződésre juttatása a cél, ez azonban így önmagában mégsem tölti fel feszes intellektualitással és érzékenységgel az előadást magát. Nem beszélhetünk arról, hogy az előadás koncepciója célt tévesztett volna, de arról bizonyosan, hogy e célnak inkább lett alárendeltje a **Cseresznyéskert**, mint kiteljesedése. A **Cseresznyéskertről** a remek alakítások ellenére is sajnos éppen annyi hiányzik, amennyi igazán emlékezetessé és nem utolsósorban folytonossá tenné a darabot. Jeleneteiben az előadás kifogástalanul működik, a probléma inkább abban rejlik, hogy ezek a részek nem tudnak teljesen koherens

Szereplők: **Bandor Éva Jászai Mari-díjas** (Ranyevszkaja), **Tar Renáta E.J.I.-osztályos** (Ánya, a leánya), **Holocsy Krisztina** (Varja, fogadott leánya), **Mokos Attila** (Gajev, Ranyevszkaja bátyja), **Tóth Tibor** (Lopahin, kereskedő), **Szabó Viktor e.h.** (Trofimov), **Fabó Tibor Jászai Mari-díjas** (Szimeonov–Piscsik), **Holocsy Katalin** (Sarlotta Ivanovna, nevelőnő), **Olasz István** (Jepihodov), **Molnár Xénia** (Dunyasa, szobalány), **Németh István** (Firsz, inas), Majorfalvi **Bálint E.J.I.-osztályos** (Jása, fiatal inas), Csavargó: **Nagy László**. Zenekar: **Emmer Péter m.v.**, **Lelkes Tibor m.v.**, **Sipos Dávid m.v.** Fordította: **Spiró György Kossuth-díjas**. Díszlettervező: **Jozef Ciller m.v.** Jelmeztervező: **Milan Čorba m.v.** Zene: **Peter Mankovecký m.v.** Mozgás: **Juraj Letenay m.v.** Dramaturg: **Varga Emese**. A rendező asszisztense: **Mesinger Nóra**. Rendező: **Martin Huba m.v.**

egésszé összeállni, és ez egy olyan drámában, amelynek a cselekménye tulajdonképpen elhanyagolható, nagyon számít. S hogy ez azért történt-e, mert **Martin Huba** rendező kissé talán fiókból is dolgozott, vagy azért mert még nem ért be teljesen az előadás, egy-két héten belül úgyis kiderül. Minden bizalmunk ez utóbbiban.

HORVÁTH GERGŐ

A **Cseresznyéskert** legközelebb május 29-én, vasárnap 15.00 órakor látható a Komáromi Jókai Színházban

Fotó: Dömötör Ede